

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/41/2014
Identifikačné číslo spisu:	7012201128
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2015
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7012201128.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JOJ - SK s.r.o., Vlničky 80, IČO: 44 324 669, zast. JUDr. Pavlom Gombosom, advokátom, so sídlom Moldavská cesta 21/A, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020501/1/1088420/2012 zo dňa 20. júla 2012, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/178/2012 - 52 zo dňa 26. marca 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/178/2012 - 52 zo dňa 26. marca 2014, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením č. k. 7S/178/2012-52 zo dňa 26. marca 2014 Krajský súd v Košiciach nevyhovel žiadosti žalobcu o oslobodenie od súdnych poplatkov. Vychádzajúc z ustanovenia § 138 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“) svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov je možné vyhovieť v prípade, ak sú kumulatívne splnené obidve podmienky, teda odôvodnenosť z pohľadu pomerov účastníka a zároveň sa nejedná o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ďalej uviedol, že v danom prípade je potrebné prihliadať na osobitné postavenie účastníka konania ako právnickej osoby. Zdôraznil, že nepriaznivá finančná situácia žalobcu je dôsledkom skutočností, ktorých pôvod je v podnikaní a s podnikaním súvisia. Konštatoval, že ak by nepriaznivá finančná situácia bola dôvodom pre oslobodenie od súdnych poplatkov, znamenalo by to prenesenie časti rizika spojeného s podnikaním na štát, čo označil za neprípustné. Zároveň vyslovil, že skutočnosti tvrdené žalobcom o neprimeranom zaťažení spoločností spojených s p. J. T., nezákonnom zadržiavaní finančných prostriedkov zo strany daňových úradov, či blokovani majetku, sú pre posúdenie žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov irelevantné.

Preto krajský súd po oboznámení sa s obsahom žiadosti žalobcu o oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorú žalobca ničím nedokladoval, dospel k záveru, že dôvody uvádzané žalobcom v žiadosti nie sú

spôsobilé pre naplnenie predpokladov pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

Proti predmetnému uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd prizná oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Uviedol, že patrí do skupiny spoločností personálne spojených s p. J. T.. Súčasťou zámeru zaťažiť žalobcu a spoločnosti personálne prepojené s p. J. T. sú stovky výziev, miestnych zisťovaní a ústnych pojednávaní, kde daňové orgány vyžadovali účasť p. J. T. ako osoby nezastupiteľnej a vyžadovali tisíce odpovedí bez reálnej výpovednej hodnoty, pričom poukázal, že 30. marca 2010 bolo p. T. doručených 13 protokolov o výsledku daňovej kontroly v 12 s ním personálne prepojených spoločnostiach, ako aj to, že v septembri 2009 sa u subjektov personálne prepojených s p. T. vykonávalo viac ako 300 daňových kontrol a ďalšie kontroly sa otvárali. Voči tomuto postupu sa uvedené spoločnosti bránili uplatnením svojich práv súdnou cestou a sú účastníkmi niekoľko desiatok (až stovák) súdnych sporov. Ani jedna z vyššie uvedených vecí nebola právoplatne ukončená v neprospech týchto subjektov, Krajský súd v Košiciach v cca 190 prípadoch právoplatne konštatoval nezákonnosť postupu daňových úradov a vo veci sp. zn. 7S/110/2011 zo dňa 11. januára 2012 v obdobnej veci bol rozsudok zrušujúci rozhodnutie žalovaného potvrdený aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 2Sžf/16/2012 zo dňa 23. októbra 2012.

Žalobca ďalej uviedol, že vzhľadom na pokračovanie v daňových kontrolách, nezákonné zadržiavanie finančných prostriedkov, blokovanie majetku a aj z dôvodu negatívnej medializácie, spoločnosti spojené s p. T. (teda ani žalobca) nemôžu vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť. Z uvedených dôvodov sa spoločnosti dostali do finančnej tiesne a žalobca nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou, ktorou by mohol voľne disponovať, rovnako nemá žiaden hnutelný, či nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty, ktorý by bolo možné speňažiť a ktorým môže disponovať. Nesúhlasil s krajským súdom, že tieto skutočnosti sú v predmetnej veci irelevantné, nakoľko práve tieto vytvárajú situáciu, ktorá znemožňuje súdny poplatok uhradiť, t. j. pomery žalobcu oslobodenie od súdneho poplatku odôvodňujú. Súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. Krajský súd nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že žalobca je podnikateľom a došlo by k prenosu podnikateľského rizika na štát, tento postup však nemá oporu ani v právnej praxi a ani v judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pričom v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/127/2008, 5Obo/128/2008, 5Obo/19/2008 zo dňa 30. júla 2009, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/39/2012.

Namietal tvrdenie prvostupňového súdu, že nepreukázal ním tvrdené skutočnosti. Prvostupňový súd má vedomosť o stovkách podaných žalôb spoločnosťami personálne prepojenými p. T. a rovnako má vedomosť o množstve súdnych rozhodnutí v prospech týchto spoločností. Súd rovnako nevyzval žalobcu na doplnenie žiadnych dôkazov, nevykonával žiadne dokazovanie a bez ďalšieho rozhodol v neprospech žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O. s. p.) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p.

Podľa § 138 ods. 1 O. s. p. na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Podľa § 138 ods. 2 O. s. p., v návrhu musia byť pomery účastníka dokladované

a) vyplneným tlačivom, ktorého vzor uverejní ministerstvo spravodlivosti na svojom webovom sídle, alebo

b) rozhodnutím o hmotnej núdzi podľa osobitných predpisov.

V predmetnej právnej veci žalobca požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov podaním doručeným súdu dňa 01. marca 2013. Krajský súd výzvou zo dňa 08. apríla 2013 žalobcu vyzval prostredníctvom právneho zástupcu, aby v určenej lehote riadne vyplnil a doručil priložené tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania - právnickú osobu, ako aj všetky doklady k nemu príslušné. Žalobca na uvedenú výzvu súdu nereagoval.

Majetkové pomery účastníka konania nemožno považovať za skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti a konanie o oslobodenie od súdneho poplatku nie je konaním, v ktorom by zákon ukladal súdu vyhľadávaciu povinnosť vo vzťahu k dôkazom potrebným na zistenie skutkového stavu. Bolo preto výlučne na žalobcovi, aby svoje tvrdenie o nepriaznivých pomeroch sám preukázal, na čo slúži, okrem iných, aj tlačivo, ktoré mu krajský súd doručil a ktoré je verejne dostupné i na internete.

Keďže žalobca nepredložil relevantné doklady preukazujúce tvrdenie o nepriaznivej situácii, krajský súd, logicky, nemohol vykonať akékoľvek dokazovanie v tomto smere. Preto bolo správne jeho rozhodnutie nepriznať oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že žalobca dostatočne nepreukázal svoje tvrdenia o nepriaznivosti finančných a majetkových pomerov.

Následne nebolo možné prihliadať na počet súdnych konaní, v ktorých vystupujú na strane žalobcu právnické osoby personálne prepojené s p. J. T., nakoľko žalobca ako samostatná právnická osoba vykonáva podnikateľskú činnosť, pričom pri tejto činnosti nie je viazaný na iné subjekty. Bez riadneho preukázania finančných a majetkových pomerov táto skutočnosť osebe nemôže odôvodniť iné než zamietavé rozhodnutie o návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Je potrebné opätovne zdôrazniť, že dôkazné bremeno leží na žalobcovi, ktorý bol povinný preukázať dôvody o nemožnosti zaplatiť súdny poplatok a predložiť k tomu zodpovedajúce dôkazy, ako aj to, akým spôsobom mala mať prepojenosť spoločností s personálnym vplyvom p. J. T. vplyv na finančnú situáciu žalobcu a tiež jeho schopnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/178/2012 - 52 zo dňa 26. marca 2014 ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalobca nemal v konaní úspech a žalovanému náhrada trov konania neprináleží (§ 250k, § 224 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.